

et tilfredsstillende Resultat. Jeg gentager det, jeg kunde have ønsket, at man i Landstinget var kommen Folketinget nærmere, fordi jeg tror, det vilde have fremmet det eventuelle Udvalgs Arbejde, hvis det var sket. Arbejdet i et Fællesudvalg, om hvis Nedsættelse der i Virkeligheden er nogenlunde Enighed, saaledes som Stillingen er i dette Ting og det andet Ting, kan blive vanskeligt nok og vanskeligere end det vilde være, hvis man i Forvejen var kommen hinanden mere i Møde — men, som sagt, umuligt er det ikke. Jeg udtaler derfor Haabet om, at denne Sag maa faa Lov til at gaa sin rolige Gang, indtil den kan faa sin Afslutning i et Fællesudvalg.

Der er særligt blevet fremhævet under Diskussionen herved, at Landstinget med Hensyn til et Par store Grupper havde forladt den Stilling, man havde indtaget i Toldkommissionen, idet Flertallet og Mindretallet der var kommen til Enighed om disse. I den Henseende er Metalgruppen og Positionen: Tømmer og Træ blevne fremhævede. Det ærede Medlem for Hilerød (Dinesen) har jo allerede henvist til, at for Metalgruppens Vedkommende er det netop Folketinget, der har begyndt at forlade Stillingen, og hvad Tømmer og Træ angaar, tror jeg ganske sikkert, at de Ændringsforslag, der ere fremkomne i Landstinget, ere motiverede ved, at der for vort Skovvæsens Vedkommende er indtraadt ikke saa lidt forandrede Forhold, siden Toldkommissionen arbejdede, derigennem, at vi have faaet en Færgе over til Sverige. Det viser sig, at man fra Sverige har faaet en Konkurrence, som man næppe kan have haft Øje for i Folketinget, og det kan være, at der i den Henseende trænges til mere Beskyttelse for vore Skove, ligesom jeg nok tror, at den Beskyttelse, som Toldkommissionen var enig om at give Snedkerne, ved nærmere Overvejelse viste sig at være for ringe. Hvad Manufakturvarerne angaar, er det jo ingenlunde Landstingets Mening at stille sig lige over for denne Gruppe paa et Standpunkt, som man ikke vil fravige, det er en given Ting, at her er man rede til Forhandling. Det er jo det største Spørgsmaal paa hele Toldtariffen, dette om uldne Alenvarer og Klædningsstykker, og der har man ikke fra

Landstingets Side ventet at kunne naa til Enighed mellem Tingene, før Sagen naaede til Fællesudvalg, og for saa vidt er den Stilling, som Landstinget hidtil der har indtaget temmelig irrelevant.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) berørte Spørgsmaalet om Kompensationen for det Indtægtstab, som en Revision af Toldloven vil paaføre Statskassen, og han erkendte, at Folketinget i 1897 havde indtaget det Standpunkt, at der maatte ydes Statskassen en væsentlig Kompensation, han angav selv Nedgangen til et Beløb af 4½ Mill. Kr. Jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlems Udtalelser. Jeg indtager, saaledes som jeg ogsaa har haft Lejlighed til tidligere at omtale, med Hensyn til Kompensationen den samme Stilling, som min Formand, Finansminister Lüttichau, indtog, idet jeg mener, at Statskassen kan taale en udækket Nedgang af 1½ Mill. Kr. af sin Indtægt ved Tolden, vel at mærke, hvis vi for det øvrige Tab faa en Kompensation, der er fuldt ud tilstrækkelig. Dette sidste Forbehold maa jeg tage, og det har ganske sikkert ogsaa været Finansminister Lüttichaus Mening, naar han har angivet 1½ Mill. Kr. som det Tab, man kunde taale.

N. I. Jensen: Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, som i strengeste Forstand ligger for her til Forhandling, Toldspørgsmaalet. Jeg tror, at der nu er fremkommet Udtalelser fra de forskellige Sider her i Salen, som ere fuldt ud tilstrækkelige til Belysning af den Stilling, som Folketinget indtager til det foreliggende Forslag, og jeg tror i det hele taget ikke, efter de indgaaende Forhandlinger, som have fundet Sted her i Salen, at det ret vel er muligt at fremdrage noget nyt i saa Henseende, medmindre man vil gaa til en Forhandling af Enkeltheder, som der ikke er særlig Anledning til. Jeg kan dog ikke undlade at gøre en lille Bemærkning til den højtærede Finansminister. Det forekommer mig noget mærkeligt, at den højtærede Finansminister kan mane saa stærkt til en videre Forhandling af dette Spørgsmaal, og mene, at det med de Standpunkter, man nu indtager til denne Sag i Folketinget og Landstinget skulde kunne